

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติรек ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๙/๒๕๖๕

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง กรรมการ ป.ป.ช. กระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ

ประธานาธิสภารำห์ที่ประชันรัฐสภาซึ่งเป็นผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีกรรมการ ป.ป.ช. ขาดคุณสมบัติอันเป็นปัจจัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.)

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ได้ความว่า นายอมร อมรรตานันท์ มีหนังสือถึงประธานาธิสภาว่า กรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๓ คน คือ นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม มีชื่อเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วน พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ และคุณหญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา มีชื่อเป็นกรรมการบริษัท อันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสองและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง

ผู้ร้อง ได้ให้คณะกรรมการพิจารณาบริหารและการยุติธรรมวุฒิสภาพตรวจสอบ ปรากฏว่า นายเกริกเกียรติ ๑ เป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบห้างหุ้นส่วนจำกัด พิษณุการโยชา แต่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ กรณีจึงไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) ส่วนพลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังมีชื่อเป็นกรรมการบริษัท เดอะ เบสท์ เจเนอรัล คอมมูนิเคชั่น จำกัด แม้จะมีหนังสือลาออกจากบริษัท ๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่เพิ่มมีการไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงการออกจากเป็นกรรมการบริษัทต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมahanak เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๔ นี้เอง ซึ่งเป็นการดำเนินการเกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕

สำหรับคุณหญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยังมีชื่อเป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด ไม่มีหลักฐานการลาออกจากตำแหน่ง เพียงแต่คุณหญิงวนิดา พุนศิริวงศ์ น้องสาวผู้ถูกร้องที่ ๒

ซึ่งเป็นกรรมการบริษัทดังกล่าวคนหนึ่ง มีหนังสือรับรองว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ แสดงเจตนาลาออกจาก การเป็นกรรมการบริษัทแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงออกจากเป็น กรรมการบริษัทด้วยท่านนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็น การดำเนินการเกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันได้รับเลือกจากวุฒิสภา

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจันทร์ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ดำเนินการจดทะเบียนการลาออกจาก การเป็นกรรมการบริษัท เดอะ เบสท์ เจนอวัล คอมมูนิเคชั่น จำกัด ต่อนายทะเบียนหุ้นส่วน บริษัทกรุงเทพมหานคร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภา จะถือว่ามีผลเป็นการออก จากการเป็นกรรมการบริษัทดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือไม่ และถ้าพึงได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง (๓) และ วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง จะถือว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้รับเลือกให้เป็น กรรมการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาก่อน หรือไม่ และ

ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด โดยไม่ได้จดทะเบียนการลาออกจาก การเป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด ต่อนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภา จะถือว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. มาก่อน หรือไม่

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยด้วยว่า ถ้าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือคนใด คนหนึ่งในสองคนนี้ กระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง ประกอบด้วย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง มาตั้งแต่เริ่มแรกแล้ว องค์ประกอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีความถูกต้องสมบูรณ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ หรือไม่ และ ถ้าองค์ประกอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ถูกต้องสมบูรณ์ดังแต่ต้น การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ และคณะกรรมการจะมีความถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมาย หรือไม่

ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยื่นคำชี้แจงว่า "ได้มีหนังสือลาออกจากเป็นกรรมการบริษัท เดอะ เบสท์ เจนอวัล คอมมูนิเคชั่น จำกัด โดยยื่นต่อพลเอก อธีมศักดิ์ จุลจาริตร์ กรรมการ ผู้มีอำนาจทำการแทน

บริษัท ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แล้ว ส่วนเรื่องการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายชื่อกรรมการ บริษัท ๑ นั้น เป็นหน้าที่ของพลดเอกสาร เอ็อมศักดิ์ ๑ กรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัท ๑ เท่านั้น ที่จะดำเนินการต่อนายทะเบียน ต่อมาเมื่อปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชนว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังมีชื่อเป็นกรรมการ จึงมีการสอบถามกันขึ้น ได้รับแจ้งว่า เนื่องจากบริษัท ๑ ไม่เคยประกอบกิจการใด ๆ ตลอดมาตั้งแต่จดทะเบียนตั้งบริษัท ๑ จนถึงทุกวันนี้ และไม่มีการจ้างพนักงานประจำเลย จึงทำให้หลงลืมต่อมาระบุว่าพลดเอกสาร เอ็อมศักดิ์ ๑ ได้ไปดำเนินการแล้ว ปรากฏรายละเอียดในสำเนาหนังสือรับรองของนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕

ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยืนคำชี้แจงว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับเลือกจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขณะนั้น ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยังเป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด บริษัท เกษมวนารามย์ จำกัด และบริษัท ออมเกยม จำกัด จึงได้มีหนังสือลาออกจากเป็นกรรมการห้างสามแห่งในวันเดียวกัน โดยนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครรับจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมรายการในทะเบียน ถอนชื่อผู้ถูกร้องที่ ๒ ออกจากเป็นกรรมการบริษัท ออมเกยม จำกัด และบริษัท เกษมวนารามย์ จำกัด เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งอยู่ในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมวุฒิสภา กรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้ทำบัญชีในแบบนำส่งบดุลและบัญชีกำไรขาดทุน และในฐานะกรรมการบริษัท เกษมวนารามย์ จำกัด ในปี ๒๕๖๒ นั้น มิได้ทำในฐานะผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นลูกจ้างบริษัท หรือเป็นกรรมการ เนื่องจากได้รับคำชี้แจงจากผู้ทำบัญชีว่าเป็นช่วงควบคุมเงินเดือน เนื่องจากปี ๒๕๖๒ ซึ่งสามารถตั้งบดุลได้ จึงได้ลงลายมือชื่อไป

ตามที่ปรากฏว่ายังมีชื่อ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด นั้น เป็นพระคุณหญิงวนิดา พุนศิริวงศ์ กรรมการบริษัทผู้มีอำนาจให้คุณไปดำเนินการถอนชื่อจากทะเบียนແຕ່ไม่ได้ติดตามเรื่องจึงยังคงมีชื่อเป็นกรรมการ ผู้ถูกร้องที่ ๒ มิได้เกี่ยวข้องกับบริษัท วงศ์อมร ฯ นับแต่ลาออก

ประเด็นที่ต้องพิจารณาเสียก่อนว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาความชอบด้วยว่า ผู้ร้องทำหน้าที่ประธานรัฐสภาอย่างชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ร้องทำหน้าที่ประธานรัฐสภาอย่างชอบด้วยกฎหมาย ไม่ได้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. อันอาจทำให้มีปัญหาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ปฏิบัติไปแล้ว และจะปฏิบัติต่อไปจะมีผลอย่างไร โดยเฉพาะคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการและคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีความถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้อง ป.ป.ช. ขาดคุณสมบัติ กรณีเช่นนี้ถือได้ว่า มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย” จึงเห็นว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องนี้ได้

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามคำร้องว่า พลโท สวัสดิ์ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ลาออกจากเป็นกรรมการบริษัท เดอะ แบล็ฟ เจเนอรัล คอมมูนิเคชัน จำกัด แล้ว หรือไม่ ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง และพระราชนักขัติประโภรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า “ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้อง.....(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันหรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ผู้ได้รับเลือกจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อตนได้ถ้าออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระดังกล่าวแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ถ้าออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยรับเลือกให้เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และให้นำบทบัญญัติตาม มาใช้บังคับ” พระราชนักขัติประโภรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า “ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการต้อง.....(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด” วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อวุฒิสภาเลือกบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ผู้ได้รับเลือกจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ ต่อเมื่อได้ถ้าออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนเลิกประกอบวิชาชีพอิสระตาม (๔) แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ถ้าออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่า ผู้นั้นมิได้เคยรับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้นำบทบัญญัติตาม มาใช้บังคับ” บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ ใช้กับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แต่ให้นำไปใช้กับกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคสาม ด้วย ซึ่งบัญญัติว่า “การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้นำบทบัญญัติตาม มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม.....”

กรณีตามปัญหานี้ ผู้ร้องมีหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ มีชื่อเป็นกรรมการในบริษัทดังกล่าวอยู่ โดยยังไม่ได้ลาออกจากภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. จากรัฐวิสาหกิจ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒ และได้มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงการออกจากการเป็นกรรมการบริษัทด้วยนายทะเบียนเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๔

ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชี้แจงคัดค้านว่า ได้ลาออกจากแล้วโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือลาออกจากเป็นกรรมการบริษัท ต่อมาเดือน มกราคม เอ็มศักดิ์ จุลจาริตต์ กรรมการบริษัทผู้มีอำนาจ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และเดือน มกราคม เอ็มศักดิ์ ๑ ได้มีหนังสือชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าได้รับใบลาออกจากผู้ถูกร้องที่ ๑ จริง และลงชื่อรับทราบในวันเดียวกันนี้เอง ได้แนบสำเนาหนังสือดังกล่าวมาพร้อมกันด้วย เหตุที่ไม่ได้ไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อกรรมการบริษัท เพราะหลังล้มเหลวในการบริษัทไม่ได้ประกอบกิจกรรมใดๆ และได้ไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๔ ต่อมาเดือน มกราคม เอ็มศักดิ์ ๑ ได้นำเบิกความยืนยันความถูกต้องตามข้อความในหนังสือชี้แจงด้วย

ได้พิจารณาพยานหลักฐานของผู้ร้องและของผู้ถูกร้องที่ ๑ แล้ว เชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีหนังสือลาออกจากเป็นกรรมการต่อกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จริง ถือได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นตัวแทน ได้นำเอกสารเป็นตัวแทนต่อตัวการตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๖ มาตรา ๓๒๖ มาตรา ๓๒๗ และมาตรา ๑๖๗ การจะไปถอนชื่อออกจากทะเบียนนั้น เป็นหน้าที่ของกรรมการผู้มีอำนาจจะต้องดำเนินการ มิใช่เป็นหน้าที่ของผู้ลาออกจาก ดังนั้น การที่ยังมีชื่อยังคงอยู่ตามทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครนั้น จึงเป็นคนละกรณีกับการลาออกจาก ซึ่งตรงกับคำเบิกความของนางสาวสุภารณ์ ใจอ่อนน้อม ผู้แทนกรรมการเบียนการค้าว่า การลาออกจากมีผลตั้งแต่วันที่ตัวแทนบอกเลิกการเป็นตัวแทนต่อตัวการ นอกจากนี้ ยังเหยียบเคียงได้กับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้ทำองเดียวกันที่ ๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เรื่อง ประธานรัฐวิสาหกิจส่วนสำหรับของสมาคมชีววิทยาฯให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรีของรัฐมนตรีสิบคนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว กรณีดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วนและบริษัท หรือไม่ ย่อมมีผลผูกพันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๙

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ลาออกจากเป็นกรรมการบริษัท เดอะ เมสท์ เจเนอรัล คอมมูนิเคชั่น จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ก่อนที่จะได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช.

จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยังเป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด ในวันที่ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. จากวุฒิสภา และไม่ได้ลาออกจาก การเป็นกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับเลือก หรือไม่ ผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง หรือไม่

ผู้ร้องมีหลักฐานว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด ก่อนวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. และได้จดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงกรรมการ ต่อนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๕ โดยไม่ได้ลาออกจากภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเลือกจากวุฒิสภา

ผู้ถูกร้องที่ ๒ ชี้แจงคัดค้านว่า ได้ลาออกจากมีหนังสือลาออกจาก การเป็นกรรมการ บริษัท วงศ์อมร จำกัด บริษัท เกษมวนารามย์ จำกัด และบริษัท ออมเรกย์ จำกัด ในวันที่ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. จากวุฒิสภา สำหรับบริษัท วงศ์อมร จำกัด นั้น ได้แจ้งด้วยวาจาต่อคุณหญิงวนิดา พุนศิริวงศ์ กรรมการผู้มีอำนาจออกด้วย คุณหญิงวนิดาฯ มีหนังสือชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า ระหว่าง วันที่ ๑ - ๓ เมษายน ๒๕๔๒ ได้รับบันทึกการลาออกจาก การเป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด เป็นหนังสือและมีการบอกกล่าวด้วยวาจา แต่เจ้าหน้าที่ของบริษัทผู้ได้รับมอบหมายไม่ได้ไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงการเป็นกรรมการ เมื่อมีข่าวทางสื่อมวลชน และมีการสอบถามจากผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงมีการไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงกรรมการต่อนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ปรากฏตามหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ซึ่งออกให้มื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ นายคำนวน ชโอลปัมภ์ ผู้แทน ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ร้องตอบคำถามของ นายกล้านรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับมอบอำนาจจากคุณหญิงปริยาฯ ว่า คุณหญิงวนิดาฯ ได้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการธิการบริหารและการยุติธรรมว่า ได้รับหนังสือการลาออกจากผู้ถูกร้องที่ ๒ จริง แต่หายังไม่พบว่าอยู่ที่ใด

พิจารณาตามข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐาน ที่รับฟังได้จากผู้ร้องและผู้ถูกร้องที่ ๒ น่าเชื่อว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ทำหนังสือลาออกจาก และได้ลาออกจากด้วยวาจาถึงการเป็นกรรมการของบริษัท วงศ์อมร จำกัด จริง กรณีจึงเป็นไปตามคำเบิกความของนางสาวสุภากรณ์ ใจอ่อนน้อม ผู้แทนกรรมทะเบียนการค้า

ให้ถือว่าการลาອอกมีผลตั้งแต่วันที่แสดงเจตนา ไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรือด้วยวาจา ส่วนการจะไปเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนหรือไม่ เป็นคนละกรณีกัน ซึ่งมีลักษณะทำงานเดียวกับประเด็นปัญหาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วประกอบกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ดังกล่าวแล้ว ซึ่งสามารถนำมาใช้กับกรณีได้ เพราะมีผลผูกพันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๙

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ลาออกจากเป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒ เป็นเวลาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง

เมื่อพิจารณาได้ความว่า ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ได้กระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง ดังกล่าวแล้ว จึงไม่จำต้องพิจารณาในข้อของผู้ร้องว่า องค์ประกอบคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอีกแปดคน หรือไม่ และไม่จำต้องพิจารณาในข้อว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว นั้น จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่อีกต่อไปด้วย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และคุณหญิงปริยา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ลาออกจากเป็นกรรมการบริษัทแล้ว ไม่ได้กระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง ตามคำร้องแต่อย่างใด

สำหรับคำขออื่นนั้น ให้ยก

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ